

(PREGANT AMB PIERRE TEILHARD DE CHARDIN 5)

“Oh, Marguerite-Marie, germana meva, mentre que jo, entregat a les forces positives de l’Univers, recorria els continents i els mars, apassionadament ocupat a contemplar el naixement de tots els matisos de la Terra, tu, immòbil, estirada en el teu llit, transformaves silenciosament en llum, en el més profund de tu mateixa, les ombres més fosques del Món. Digue'm, des del Creador, qui dels dos ha tingut la millor part?”

La Margarida Maria va ser la germana petita de Pierre. Afectada d'una tuberculosi espinal, va passar al llit 19 anys de la seva vida. El 1922 va fundar “La Unió Catòlica dels Malalts”. Pierre va mantenir abundant i íntima correspondència amb la seva estimada germana. L'escrit que avui hem posat és un fragment d'una carta.

És profundament emocionant, aquest fragment de dos germans que en situacions tan diverses es comuniquen sobre les seves vides. El savi, l'admirat científic, el místic de la natura i les energies, el viatger infatigable, que ha sigut comentat, valorat i premiat... i ella, la seva estimada germana, que passa tants anys malalta i que “silenciosament, en el més profund d'ella mateixa, va transformant en llum les ombres més fosques del món”. Emocionant, creatiu, consolador, lluminós i, sens dubte, un dels millors escrits de Teilhard de Chardin.

“Silenciosament, en el més profund d'ella mateixa, va transformant en llum les ombres més fosques del món”

* SILENCIOSAMENT: com tantes i tantes persones que pateixen per causa de malalties, d'abandonaments, de necessitats vitals o de nits espirituals. Quasi ningú ho sap i menys en fa cas. Persones que callen, aparentment no són significatives. Quasi mai sortiran en cap diari ni a les xarxes socials...

* EN EL MÉS PROFUND D'ELLA MATEIXA: els espais interiors, el fons de l'ànima, el batec del cor, sense cap publicitat, quan ningú se n'adona, allà on la vida aguanta els ritmes suficients, en el fons del fons...

* VA TRANSFORMANT EN LLUM, misteriosa llum. Resultat de la relació més subtil i amorosa amb Aquell que va dir de forma natural i senzilla “Jo soc la Llum del món”, “Veniu a Mi els que esteu cansats i afeixugats...”. Silenci, és la Paraula, és la creu de Jesús, crucificat com un de tants, i la Pasqua que arrossega vida, nova justícia i amor...

* LES OMBRES MÉS FOSQUES DEL MÓN. Aquesta llum apaga l'odi, la venjança, la mentida. Aquesta llum interior surt cap enfora i possibilita que el món es transformi: pau, no violència, respecte, fraternitat i novetat.

(Per a tots aquells/es que, com la Marguerite-Marie Teilhard de Chardin, milloren el món des del silenci)